

захворювань, які виникають під час лікування сироваткою. Важливо засвоїти, що застосування сироватки не є дією на хворобу, а дією на організм, який відповідає на цю дію. Сироватка не є ліком, а є методом лікування.

Лікування виразкової хвороби сироваткою Богомольця

І. Г. Чернечов

Проблему вивчення етіології, патогенезу і лікування виразкової хвороби і досі не можна вважати остаточно розв'язаною. Значний ріст захворювань, ураження виразковою хворобою людей найбільш квітучого і працездатного віку, частота тяжких ускладнень — все це пояснює пильну увагу, яка і до наших днів приділяється цьому захворюванню. Відшукання і застосування нових методів лікування виразкової хвороби продовжує залишатись актуальною необхідністю.

Академік О. О. Богомолець вважав, що терапевтичний ефект за пропонованої ним сироватки зумовлюється виключно її стимулюючим впливом на систему сполучної тканини. Втім остання перебуває під постійним контролем кортико-вісцеральних впливів, тобто сироватка через нервові і гуморальні фактори спровалює позитивну дію при виразковій хворобі як метод патогенетичної терапії.

Нами проведено спостереження над лікувальним ефектом антирецикулярної цитотоксичної сироватки (АЦС) у 202 хворих на виразкову хворобу, які були піддані всебічному клінічному обслідуванню.

Серед наших хворих були 181 чоловік і 21 жінка. Тривалість захворювання більшості з них дорівнювала від 3 до 10 років: таких хворих було 137, або 67,5%. Переважали хворі віком від 20 до 50 років: вони становили 86,5% від загального числа. Виразкова хвороба шлунка була відзначена в 32,2% випадків, виразкова хвороба дванадцятипалої кишки — в 67,8% всіх випадків.

Розведену сироватку ми вводили підшкірно, доза першої ін'єкції становила 0,5 мл; через 72 год. робили другу ін'єкцію — 1,0 мл і ще через 72 год. — третю ін'єкцію також в дозі 0,1 мл. Розведення при всіх ін'єкціях становило 1:10. Три ін'єкції, зроблені на протязі семи діб, становили курс противиразкового лікування.

Після введення сироватки ми спостерігали у однієї третини хворих реакцію, очевидно, зумовлену дією білкової фракції. Ця реакція полягала у почервонінні місця ін'єкції, у підвищенні температури з невеликим ознобом, у головному болю і загальній слабості в день ін'єкції. Були п'ять випадків з різко вираженою реакцією, коли температура підвищилася до 39,1°, але всі ці явища на другий-третій день минали. Ми не бачили жодного випадку, коли б АЦС викликала тяжкі ускладнення; тим більше не було жодного випадку із смертельним закінченням.

Обслідуючи наших хворих, ми встановили, що виразкова хвороба супроводжувалась підвищеною кислотністю шлункового вмісту в 49% випадків, проходила при зниженні кислотності у 26% і при нормальній — у 25%. Після проведення курсу лікування АЦС виявилось, що в групі хворих з підвищеною кислотністю вона знизилась у 67,6% ви-

падків, в групі хворих з нормальнюю кислотністю особливих змін не було відзначено, а в групі із зниженою кислотністю вона підвищилась у 88% хворих. Отже, ми могли констатувати як закономірне явище, що АЦС робить нормалізуючий вплив на секрецію шлунка.

Явища гастриту до лікування АЦС були виявлені у 147 наших хворих, а після лікування тільки у 65. Це переконливо свідчить про те, що АЦС позитивно впливає і на перебіг гастриту. Позитивна реакція на приховану кров у калі була виявлена у 154 наших хворих, а після курсу введені сироватки тільки у 23.

Рентгенологічний контроль показав, що коли до лікування у всіх хворих була виявлені пряма ознака наявності виразки — симптом ніші, то після проведеного курсу АЦС ніша не була виявлена у 83 чол., у 69 чол. вона зменшилась в розмірах і тільки у 27 хворих не змінилася.

Після курсу АЦС було відзначено покращання складу білої і червоної крові. У 60% хворих підвищився процент гемоглобіну. Реакція осідання еритроцитів дала зрушення в напрямі нормалізації. Вміст моноцитів під дією АЦС також змінився в напрямі нормалізації.

Після проведення курсу АЦС вага 25 хворих збільшилась на 1 кг, 26 чол.— на 2 кг, 11 чол.— на 3 кг, 8 чол.— на 4 кг. Це також є підтвердженням покращання загального стану і діяльності шлунково-кишкового тракту.

Оцінюючи результати лікування, ми поділили хворих на окремі групи. Осіб, у яких повністю припинились скарги і зникли об'ективні ознаки захворювання, ми вважали практично здоровим. Хворих, у яких залишились незначні ознаки виразкової хвороби, що не заважали їм приступити до роботи, ми віднесли до групи із значним покращанням. Третю групу складали особи, у яких при наявності певного покращання ознаки виразкової хвороби зникли не повністю. Нарешті, остання група хворих складалася з осіб, які виписались з клініки без будь-якого покращання.

До першої групи ми могли віднести 16 чол., до другої — 39, до третьої — 119 і до четвертої — 23. Отже, можна вважати, що позитивний результат лікування був одержаний у 174 чол. з 202, що становить 86%. Позитивного ефекту застосування АЦС не дало в 14% випадків. Це були хворі, які протягом уже тривалого часу безрезультатно лікувалися від виразкової хвороби, в анамнезі у яких були численні рецидиви. Рентгенологи і хірурги констатували у них виразки великих розмірів при глибокому проникненні, а в шести випадках було виявлене злоякісне переродження.

Найкращі результати лікування АЦС звичайно давало в тих випадках, коли виразковий процес був порівняно свіжий. Антиretikuлярна цитотоксична сироватка впливає на нервові і гуморальні фактори, на інтерорецептори, тому вона показана при розладі нервово-рефлекторних механізмів. Як правило, під впливом АЦС лікується класична триада виразкової хвороби: біль, блювання, ніша.

Висновки

Одержані результати дозволяють зробити такі висновки.

1. Застосована у 202 випадках виразкової хвороби антиretikuлярна цитотоксична сироватка дала позитивний ефект у 86,2% хворих. Цей ефект полягав у чому: припинявся біль, зникли диспептичні явища, вирівнювалася кислотність шлункового вмісту, припинялась кровотеча, поліпшувалася картина крові. У однієї третини хворих

зник симптомом ніші. Після курсу АЦС вага більшості хворих підвищилась на 0,3—3,0 кг, а деяких хворих — на 6—8 кг.

2. АЦС підвищує ефективність інших методів консервативної терапії виразкової хвороби.

3. Введення АЦС не дає ускладнень. Методика застосування сироватки проста і доступна в умовах лікарні і в амбулаторній обстановці.

Антиretикулярна цитотоксична сироватка, звичайно, не є панацеєю, вона неспроможна вилікувати виразкову хворобу усіх форм і в усіх стадіях, але вона є одним із засобів патогенетичної терапії, який можна з успіхом застосовувати як у вигляді самостійного методу, так і в поєднанні з іншими лікувальними методами.

Антиretикулярна цитотоксична сироватка має зайняти певне місце в комплексній терапії виразкової хвороби шлунка і дванадцятипалої кишки.

Курський медичний інститут,
кафедра госпітальної терапевтичної клініки.

Надійшла до редакції
10.V 1956 р.

Лечение язвенной болезни сывороткой Богомольца

И. Г. Чернецов

Резюме

Проблему изучения этиологии, патогенеза и лечения язвенной болезни до сих пор нельзя считать окончательно разрешенной.

Академик А. А. Богомолец считал, что терапевтический эффект предложенной им сыворотки обусловливается исключительно ее стимулирующим действием на весь организм.

Нами проведены наблюдения над лечебным воздействием АЦС у 202 язвенных больных: мужчин было 181 и женщин — 21. Длительность заболевания большинства больных составляла от 3 до 10 лет. Язвенная болезнь желудка была отмечена в 32,2% всех случаев, язвенная болезнь двенадцатиперстной кишки — в 67,8%.

Разведенная сыворотка (1:10) вводилась подкожно, первая инъекция в дозе 0,5 мл. Через 72 часа производилась вторая инъекция — 1,0 мл и еще через 72 часа — третья инъекция также в дозе 1,0 мл; три инъекции в течение семи суток составляли курс противоязвенного лечения.

После курса лечения получены следующие результаты: выздоровление — у 16 чел., значительное улучшение — у 39, улучшение — у 119 и без улучшения выписалось 23. Таким образом, можно считать, что положительный результат был получен у 174 человек, что составляет 86%.

Полученные результаты позволяют признать, что применение при язвенной болезни АЦС дало положительный эффект: снимались боли и диспептические явления, выравнивалась кислотность желудочного содержимого, прекращалось кровотечение, улучшалась картина крови. У одной трети больных исчез симптом ниши. После курса АЦС многие больные прибавили в весе от 300 г до 2—8 кг. АЦС делает более эффективными другие методы консервативной терапии язвенной болезни.

Сыворотка с успехом может применяться в виде самостоятельного метода, а также в сочетании с другими лечебными методами. АЦС должна занять определенное место в комплексной терапии язвенной болезни желудка и двенадцатиперстной кишки.

The problems
are far from being
A. A. Bogomolov
proposed by him
as a whole.

The author
reticular cytotox-
men. The disease
cer accounted for
cent.

Diluted ser-
of 0.5 ml. After
after 72 hours
dilution was 1 : 10.
treatment.

After the course
in 16 patients;
discharged with
positive result obtained
stained justify the
ulcer cases gave
vanished, the ac-
the blood picture
of the cases. After
300 grams to 5
treatment of ul-

The serum in
tion with other
the complex the

Ulcer Treatment with Bogomoletz's Serum

I. G. Chernetsov

Summary

The problems of the etiology, pathogenesis and treatment of ulcers are far from being solved.

A. A. Bogomoletz considered that the therapeutic effect of the serum proposed by him is entirely due to its stimulating effect on the organism as a whole.

The author conducted observations on the therapeutic effect of anti-reticular cytotoxic serum (ACS) in 202 ulcer patients — 181 men and 21 women. The disease in most cases was of 3 to 10 years' standing. Gastric ulcer accounted for 32.2 per cent of the cases; duodenal ulcer for 67.8 per cent.

Diluted serum was injected subcutaneously, the first injection in a dose of 0.5 ml. After 72 hours a second injection of 1.0 ml was administered, and after 72 hours more a third injection of 1.0 ml was administered. The dilution was 1 : 10, and the three injections constituted the course of ulcer treatment.

After the course of treatment the following results were obtained: cure in 16 patients; a considerable improvement in 39; improvement in 119; discharged without improvement, 23. It may thus be considered that a positive result was obtained in 174 cases or 86 per cent. The results obtained justify the following conclusions: the administration of ACS in 202 ulcer cases gave positive results namely: pain and dyspeptic symptoms vanished, the acidity of the gastric contents was levelled, hemorrhage ceased, the blood picture improved. The niche symptom disappeared in one-third of the cases. After the course of ACS treatment many patients gained from 300 grams to 2—8 kilograms. ACS makes other methods of conservative treatment of ulcer more effective.

The serum may be applied as an independent method and in conjunction with other therapeutic means. ACS should occupy a definite place in the complex therapy of gastric and duodenal ulcer.

сті хворих підвищеної консервативної терапії

застосування сироп-латорній обстановці. Ймовірно, не є пана-
бробу усіх форм і в
тичної терапії, який
стийного методу, так

зайняти певне місце
і дванадцятипалої

Надійшла до редакції
10.V 1956 р.

Богомольца

чения язвенной бо-
решенной.

тивический эффект
значительно ее сти-

воздействием АЦС у
—21. Длительность

до 10 лет. Язвен-
случаев, язвенная

жно, первая инъек-
торная инъекция —

же в дозе 1.0 мл.;
с противоязвенного

ультаты: выздоров-
улучшение — у 119
можно считать, что
еек, что составляет

то применение при-
т: снимались боли
ость желудочного
ась картина крови.
е курса АЦС мно-
АЦС делает более
ии язвенной бо-

е самостоятельного
методами. АЦС
терапии язвенной

МЕТОДИКА

Пригад да

Прилад для кількісного обліку і кімографічної реєстрації слиновиділення у тварин

О. В. Квасницький, В. О. Конюхова

Існуючі методи обліку слизовиділення у тварин, особливо у сільськогосподарських, не завжди задовольняють вимогам експерименту. Недосконалість техніки обліку слизовиділення особливо відчувається при вивченні умовно-рефлексорної діяльності тварин.

У зв'язку з цим у нас виникла потреба в такому приладі, який давав би можливість вести облік кількості слизи і реєструвати на кінографі процес слизовиділення у тварин, не зафіксовані у станку під час їх вільних рухів у клітці.

наш прилад побудований на принципі повітряно-водяної системи з порівняно великим від'ємним тиском. Прилад дуже чутливий і точний, має просту конструкцію і може бути виготовлений у кожній фізіологічній лабораторії. Він дозволяє вести потрійний контроль слизовиділення: реєструє загальну кількість виділеної слизи, кількість виділеної слизи за об'ємом витиснутого із системи повітря за обліком крапель електроліту, які відмічаються на кінограмі у вигляді рисок.

Прилад (рис. 1) складається з таких частин: фістульна лійочка (1), до якої потрапляє слина з протоки; скляної пlesкуватої пляшечки (2) для збирання слини, яка міститься в матер'яному, нашийнику, за дошомогою якого вона фіксується на ший тварини; мірної бюретки (3); банки з електролітом (4) і штатива для закріплення бюретки.

Фістульна лійочка з'єднується гумовою (шнельною) трубочкою з пляшечкою для збирання слизу, яка герметично закривається гумовою пробкою. Через пробку проходять дві трубки (*A* і *B*). Трубка *A*, яка доходить до два пляшки, призначена для стікання слизу і для відсисання її за допомогою шприца після досліду. Трубка *B* потрібна для з'єднання пляшки з мірною бюреткою.

Рис. 1. Схема приладу для реєстрації виділення слизи (пояснення в тексті).

Бюretка герметично закрита гумовою пробкою, в яку вставлені дві зігнуті під кутом трубки (B і G). Трубка B за допомогою трійника з'єднується з трубкою B , з'єднаною з пляшкою. На третій кінець трійника надіто трубку з краном Φ і спринцівкою D , за допомогою якої електроліт насмоктується в бюretку. Для цього необхідно закрити кран M і U і відкрити краны Φ і X . За допомогою спринцівки в бюretку насмоктують електроліт через трубку G , нижній кінець якої занурений в електроліт. Наповнивши бюretку, обидва краны (Φ і X) знову закривають.

Для кімографічної реєстрації крапель слини на нижньому кінці бюретки прикреплені електроди у вигляді двох мідних пластинок e , які замикаються краплиною електроліту, що падає з кінчика бюретки. Для одержання електроліту застосовують хлористий калій (насичений розчин). Від мідних пластинок відходять проводи λ до електровідмітчика крапель слини (рис. 1).

Після тодіться виведеться і не металеву) виці) забезпечить для сліни маєніти. Гумова могла вільно цим вимагам. Після на відкривають к

Після цього відкривають ку

Рис.
ГУМО

Прилад функціонує відповідно до краплю електроліту на електродів і приводить відповідає однієї з позицій.

Прилад діє, електроліту) від'єднанням Ганіке—Купа, або значний від'ємний розрив у герметичній бюretці швидко

Перевага пристрій
зі стисненим Адже-
кіе-Купалова ци-
нованої трубки ду-
ші.

Після того як весь прилад змонтовано, до щоки тварини в тому місці, де знаходиться виведена назовні папіла слизової протоки, приклеюють гумову (а не скляну і не металеву) лійочку. Її еластичний гумовий диск і замазка (85% смоли і 15% жиці) забезпечують надійне її з'єднання з шкірою щоки на тривалий час. Пляшечка для слизу має бути розташована нижче від лійочки — це забезпечує добре стикання слизу. Гумова трубка від лійочки до пляшечки має бути такої довжини, щоб тварина могла вільно повертати голову, опускати її та піднімати. Найкраще задовільняє цим вимогам ніпельна трубка.

Після наповнення бюретки електролітом перед самим початком спостережець відкривають крані *M* і *U* (рис. 1). Частина рідини з бюретки виливається і в системі

ні реєстрації

у сільськогосподар-
коналість техніки об-
зорефлекторної діяль-

який давав би мож-
процес слизовиділен-
кованих у станку під
у клітці.

стваний на принципі
системи з порівнянно ве-
ком. Прилад дуже
е просту конструк-
готований у кожній
торії. Він дозволяє
роль слизовиділення;
кількість видленої слиз-
ої слизи за об'ємом
и повітря за обліком
які відмічаються на
онісок.

складається з таких
ійочки (*1*), до якої
потоки; скляної пле-
ї для збирання слизу
матер'ялу, нашинни-
го вона фіксується на
бюретки (*3*); банки
штатива для закріп-
лення.

з'єднується гумо-
бочкою з пляшечкою
ка герметично закри-
бою. Через пробку
(*A* і *B*). Трубка *A*,
пляшки, призначена
для відсисання її за-
сією досліду. Труб-
з'єднання пляшки з

зставлені дві зігнуті
нутуться з трубкою *B*,
з краном *F* і сприн-
ку. Для цього необ-
хідно спринцевку в бю-
ретці занурений в елек-
троліт.

кінці бюретки при-
каються краплиною
електроліту застосовують
здати проводи *J* до

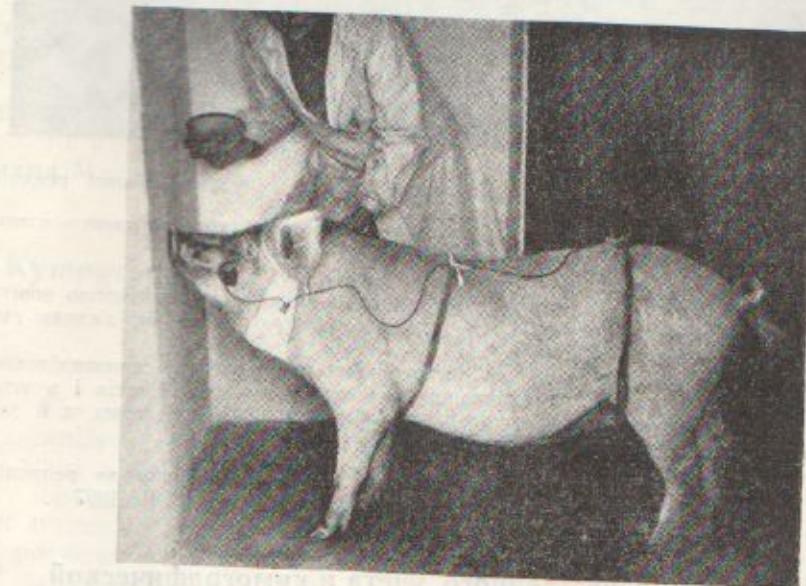

Рис. 2. Тварина підготовлена для дослідів, на що приклепана гумова фістульні лійочка, в нашиннику — пляшечка для слизу. На спині фіксована трубка, яка йде до бюретки.

утворюється досить значний від'ємний тиск. Рівень рідини в бюретці встановлюється і залишається на місці до виділення першої краплі слизу.

Прилад функціонує так: як тільки з протоки вийде перша крапля слизу, вона витиснює відповідну кількість повітря з пляшечки, а повітря витиснює з бюретки таку ж краплю електроліту. Краплі електроліту, падаючи, замикають мідні пластиники електродів і приводять в дію електровідмітчик. На кімографі з'являється риска, яка відповідає одній краплині слизу.

Отже, прилад точно реєструє кожну краплю, що вийшла із слизової протоки. Прилад діє, як це вже відзначалось, завдяки значному (до 250—300 мм стовпа електроліту) від'ємному тиску, і має безперервні переваги перед аналогічним приладом Ганіке—Купалова, а саме: фістульні лійочки мініше укріплена на що тварини, бо значний від'ємний тиск сприяє її присисанню. Крім цього, в нашому приладі по-рушення герметичності негайно можна помітити, бо при цьому рівень електроліту в бюретці швидко знижується.

Перевага приладу полягає ще й у тому, що він розрахований на велику кількість слизу. Адже наприклад у свині її іноді виділяється до 20—30 мл. Прилад Ганіке—Купалова цим вимогам зовсім не відповідає, бо об'єм і без того довгої градуваної трубки дуже малий.

Нарешті, є ще одна важлива перевага сконструйованого нами приладу, а саме: він дозволяє об'єднувати в одному досліді вивчення умовних рефлексів за двома методиками — секреторний і рухово-харчовий. Для цього потрібно тільки подовжити трубку, яка з'єднує пляшечку для слизу і бюретку, і закріпити цю трубку на спині тварини так, щоб вона могла вільно пересуватися у клітці для вивчення умовних рефлексів (рис. 2). Щоб забезпечити безвідмовне функціонування приладу, треба використовувати хлорвінілову трубку і від місця прикріплення її на спині тварини направити вверх до стелі і через блок опустити до бюретки.